

Upoznavanje kulturne baštine Ivanić Grada kroz priče iz djetinjstva pisca Krunoslava Božića

Autorica:

Sanja Franjčić, odgojiteljica

U centru početnog čitanja i pisanja na polici pored svih slikovnica stajala je i slikovnica pod nazivom “ Djeca Kokošarskog placa“, pisca Krunoslava Božića. Kasnije doznajemo da je to prva slikovnica iz istoimene trilogije.

Jednoga dana skupina djece pronašla je slikovnicu, a dječak koji je znao čitati djeci je pročitao naslove priča. Naslovi su im bili zanimljivi i smiješni, ali su ih i zainteresirali, pa smo dogovorili kako ćemo svakoga dana pročitati po jednu priču. U prvoj priči se odmah spominjalo ime našega grada Ivanić Grada, kao i neke djeci vrlo poznate lokacije na kojima se u pričama događaju radnje. Tako je započelo putovanje kulturnom baštinom i poviješću našega kraja.

Potaknuti pročitanim pričama svakoga dana odlazili smo u šetnje ulicama “Staroga grada”, kako ga mještani vole zvati, te pritom upoznavali mnoge stanovnike koji tu žive ili su nekada živjeli. Razgovarajući s njima otkrivali smo kuće glavnih i sporednih likova iz naših priča što nas je posebno intrigiralo. Poseban je bio i susret s jednim djedom koji se kao dječak pojavljuje u jednoj od priča.

Djecu je najviše privukla priča o turskom groblju. Traženje lokacije gdje se groblje nalazilo, kao i traženje ulaza i izlaza u podzemni tunel bila je prava avantura i pothvat. Otkrili smo i da u nekoliko dvorišta i podruma postoje zanimljive rupe, a u jednom je navodno ulaz u tunel koji je pod zaštitom konzervatorskog odijela.

Kako smo širili saznanja i vidike o povijesti našeg Ivanić Grada tako smo doznali da su u tom djelu grada rođene neke važne osobe, kako za Ivanić Grad, tako i za Hrvatsku- Ivan Švear, svećenik i povjesničar, te pisac prve povijesti na hrvatskom jeziku; Josip Juraj Posilović, zagrebački nadbiskup koji se zalagao za očuvanje glagoljice; Đuro Deželić, otac hrvatskog vatrogastva; Stjepan Basariček, pedagog, te pokretač i suradnik pedagogijske enciklopedije; Stjepan Grgac, biciklist i prvi Hrvat koji je vozio Tour de France.

Saznali smo da je Ivanić Grad u vrijeme Turaka bio tvrđa pod nazivom “Otok Ivanić” ili Insulla Ivanich”.

Djeca su se zainteresirala za arhitekturu zbog brojnih drvenih kuća u Starome gradu, te smo doznali da se drvena kuća koja ima kat zove čardak. Sve smo bilježili fotoaparatom, a zapisivali smo i kratke izvještaje. Posjetili smo izložbeni čardak, te u suradnji s Udrugom “Prijatelji baštine” saznali mnoge pojedinosti o Ivanić Gradu i njegovoj prošlosti. U čardaku je djecu privukla izložbena narodna nošnja, pa je naše istraživanje prošlosti krenulo u novom smjeru- kako su se nekada oblačili ljudi, te kakvi su narodni običaji, ples i pjesma bili dio njihove svakodnevice.

Na završnoj svečanosti naše skupine roditeljima smo prikazali dječje igre našega kraja, kao i plesove Posavine i Moslavine, jer se Ivanić Grad nalazi na obalama rijeke Lonje koja je prirodna granica između te dvije regije.

U suradnji s Udrugom “Prijatelji baštine” doznali smo da Ivanić Grad nema svoj muzej, pa smo razgovarajući s djecom dogovorili kako ćemo u vrtiću, točnije u svojoj sobi dnevnog boravka, napraviti muzej. U muzej smo stavili stare stari koje smo prikupili od roditelja, baka i djedova, te

smo naišli na odličnu suradnju. Vrtički muzej smo obogatili dječjim radovima od gline, konca i kartona, te likovnim radovima u raznim tehnikama.

U to vrijeme u Etnografskom muzeju u Zagrebu postavljena je izložba igračaka koju smo posijetili i otišli kući sa pozitivnim dojmovima. Od Zagrebačke županije i radija “Kaj” dobili smo kutiju punu drvanih tradicijskih igračaka koje su produbile naš interes za ovaj projekt.

Cijeli projekt trajao je dvije godine, sa većim ili manjim interesom. Susreli smo se i sa piscem Krunoslavom Božićem, koji je bio vidno iznenađen znanjem djece o povijesti našega grada, ali i njegovih priča iz trilogije koje su potaknule ovu našu avanturu.

Pisac je na poklon dobio i neke likovne radove djece koji su ga potakli na izdavanje njegove nove zbirke pjesama “Stihovi- Djeca Kokošarskog placa”. Kako je sam rekao, ti likovni radovi su dali dušu njegovoj zbirci. U zbirci pjesama dirljivo je opisao susret s djecom, te tako izmamio suze na lica okupljenih na promociji iste.

Projekt je završio odlaskom djece u školu, ali u razgovoru s roditeljima u povremenim susretima u gradu doznajemo da interes djece za temu i dalje traje. U obiteljskim šetnjama djeca i dalje pričaju o našim istraživanjima, spominju likove iz priča i pokazuju skrivene ulice u “Starome gradu”.